

SILVANA VRANIĆ

FILOZOFSKI FAKULTET SVEUČILIŠTA U RIJECI

silvana.vranic@uniri.hr

FONOLOGIJA GOVORA BERMA U ISTRI

IZVORNI ZNANSTVENI RAD

UDK 811.163.42'282.2(497.5-3BERAM)'344

DOI <https://doi.org/10.17234/9789531758635.21>

U radu se iznose rezultati istraživanja fonološkoga sustava Berma, govora pazinske skupine središnjega istarskoga poddijalekta ekavskoga dijalekta čakavskoga narječja. Riječ je o akcenatski konzervativnom čakavskom govoru s tri naglaske na starim pozicijama, podudarnom s mnogim istarskim ekavskim govorima i zahvaljujući utnuću zanaglasne dužine. Među ostalim, govor obilježuje razvoj stražnjega nazala **ɔ* u *u* i *o* u korijenskim morfemima, jedino u *o* u gramatičkim morfemima, a sufixs je glagola II. vrste *-ni-*, podrijetlom od **-ny-*, što ovaj govor čini najbližim govorima nekih susjednih pazinskih naselja.

1. UVOD

Beram¹, dijalektološki punkt oko šest kilometara zapadno od Pazina, naseljen je još u prapovijesti. Prvi se put spominje 911. u darovnici kralja Berengara I. tršćanskomu biskupu. Od 1578. priznat mu je status grada. Ovo važno središte glagoljaške pismenosti, o čemu svjedoče mnoge marginalije rabljenih liturgijskih knjiga, ali i poznati zapisi na freskama Vinceta iz Kastva u crkvi Svete Marije na Škriljinah, pripada pazinskoj skupini naselja u središnjoj Istri (Hrženjak 1983²).

Govor bi se Berma prema smještaju određenom u najranijoj dijalektološkoj literaturi mogao priključiti čakavskim ekavskim govorima (Belić

¹ Istraživanje je za ovaj članak provedeno u okviru projekta Centra izvrsnosti za hrvatsko glagoljaštvo Staroslavenskoga instituta u Zagrebu (v. <https://beram.stin.hr>), a pisano u okviru potpore Sveučilišta u Rijeci *Liber Fluminensis* voditeljice Sanje Zubčić.

1912). Na *Dijalektološkoj karti poluotoka Istre* uvršten je u “sjevernočakavski dijalekt starosjedilačkih Hrvata u Liburniji i srednjoj Istri”, i to u “arhaistički (petrefaktni) sjevernočakavski starosjedilačkog žiteljstva (tip žminjski)” (Ribarić 1940: 23 i karta). M. Maček, koji je istraživanje proveo nakon Ribarića, ali je raspravu objavio prije no što je objavljena Ribarićeve, ubrojio je taj govor u centralne govore čakavske skupine i njezin žminjsko-pazinski tip (Maček 1930: 63), a donio je i nekoliko primjera refleksa *jata* iz Berma.

W. R. Vermeer među središnjim istarskim sjeverozapadnim čakavskim govorima (s neocirkumfleksom u prezenta *e*-tipa i u određenih pridjeva) razlikuje labinske, žminjske, pazinske i boljunske govore (Vermeer 1982b: 27), a govor je Berma uključio u pazinsku skupinu (Vermeer 1982b: 33). J. Kalsbeek u raspravi iz 1983. uz pazinski je govor naselja Belci izdvojila i govor Berma i zapisala nekoliko primjera ostvaraja triju akcenata, prednaglasne dužine, diftonga dugoga *e* i dugoga *o*, velariziranoga i nazaliziranog *a* (Kalsbeek 1983: 254–255). R. Ujčić, želeći razriješiti granicu “pazinsko-žminjskoga dijalekta”, istaknuo je da, uz područje Pazinščine “u užem smislu”, “čakavsko-ekavska Pazinščina u širem smislu obuhvaća: Beram (beramski komun bez ikavskih sela: Cvitani, Vela i Mala Traba, Ruhci i Šurani), područje Lindara i Gračišća s dijelom sela” (Ujčić 1985: 73, 87). P. Šimunović u raspravi je *Mozaik istarskih govora* i u *Čakavskoj čitanci* pridružio beramski govor čakavštini srednje Istre sličnoj klasičnomu čakavskomu dijalektu ekavskoga tipa istarske Liburnije po Kastvu i na istoku do Bakra, odnosno “ekavskomu tipu čakavskoga narječja” (Šimunović 1985: 66; 2011: 267). L. Pliško (2003: 279–295) oprimjerenjima je potvrdila neke fonološke i morfološke osobitosti govora Berma. Nažalost, primjeri su nenaglašeni, što je zasigurno uvjetovano tipom publikacije namijenjene široj publici. Prema kriterijima za klasifikaciju čakavskih ekavskih govora S. Vranić u monografiji o čakavskom ekavskom dijalektu taj je govor na temelju podataka u literaturi uključila u pazinsku skupinu središnjega istarskoga poddijalekta čakavskoga ekavskoga dijalekta (Vranić 2005: 334–344). Naglasni sustav toga govora i naglasni tipovi imenica i glagola zastupljeni su u klasifikaciji sjeverozapadnih čakavskih govora u sintetskoj raspravi S. Zubčić (2006), a stupanj ovjerenosti neocirkumfleksa u autoričinoj knjizi o neocirkumfleksu u čakavskom narječju (Zubčić 2017).

² To je izdanje pogodnije od novijih izdanja – *Lokalna samouprava i uprava u Republici Hrvatskoj* iz 1993. i *Lokalna i regionalna samouprava u Republici Hrvatskoj* iz 2004. (Zagreb: Informator) – jer je u novijem izdanju više punktova svedeno na jedan (v. npr. Rijeku).

U ovom se radu na temelju vlastitoga terenskoga istraživanja provedenoga 2018. u Bermu donose potvrde o inventaru, realizaciji, distribuciji i podrijetlu vokala, konsonanata i prozodijskih jedinica toga govora.³

2. VOKALI

2.1. Inventar

Vokalski inventar čini pet dugih i pet kratkih jedinica.

i:		u:		i		u
ie:	uo:			e	o	
	a:			a		

Silabem je i *r*.

2.2. Realizacija

2.2.1. Kratki su vokali jednake artikulacije u slogu ispred naglaska, u naglašenom slogu i u slogu iza naglaska.

2.2.2. Diftonzi *ie:* i *uo:* fonemske su sekvencije⁴ (Kalsbeek 1998: 35) i jednako se artikuliraju u prednaglasnom i u naglašenom slogu – [*cie:ˈdit*], [*mlie:ˈko*], [*žlie:ˈbac*]; [*plie:ˈsi*] L mn., [*supie:ˈle*] ‘sopile’, [*debie:ˈl*], [*riē:ˈp*], [*viē:ˈla*] ‘velika’, [*viliē:ˈze*] 3. l. jd. prez. ‘iznikne’, [*griē:ˈš*] 2. l. jd. prez. ‘ideš’,

³ Organizacija članka slijedi shemu opisa fonologije govora uključenih u *Hrvatski dijalektološki atlas*, odnosno *Hrvatski jezični atlas*, istraženih u okviru istoimenoga projekta što ga je od 1996. do 2004. vodio dr. sc. M. Lončarić. Nažalost, knjiga fonoloških opisa nije otisnuta bez obzira na velik napor istraživača koji rade na ostvarivanju te zamisli. No, zahvaljujući prof. dr. sc. Miri Menac-Mihalić, dijalektologinji koja, uz ostalo, godinama svojim istraživanjima unapređuje hrvatsku frazeologiju, surađuje na projektu *Općeslavenski lingvistički atlas*, ali je i maran višegodišnji urednik *Hrvatskoga dijalektološkoga zbornika*, kao i zahvaljujući njezinim suradnicima, barem je dio dovršenih opisa govora istraženih u okviru spomenutoga projekta objavljen 2015. u tom časopisu. Ovaj je članak motiviran upravo tim Profesoričinim angažmanom.

⁴ Pri bilježenju primjera korišten je znakovnik ZRCola (<http://zrcola.zrc-sazu.si/>), što ga je P. Weiss razvio u znanstvenoistraživačkome centru SAZU-a u Ljubljani (<http://www.zrc-sazu.si/>), kao i transkripcija primijenjena na projektu *Općeslavenski lingvistički atlas*. Stoga se i naglasak na diftonzima piše prema načelima dogovorenim na tom projektu: naglašeni se dio diftonga odnosi na oba diftonška odsječka, kao što se znak naglaska na dugom vokalu odnosi na obje kratke more, pa se naglasci pišu na drugom dijelu diftonga (*à* za silazni ton, *ã* za uzlazni ton) uz dvotočku iza diftonga kao oznaku duljine. V. i Kalsbeek (1998: 35).

[*imiē:*] glag. prid. rad. jd. m. r.; [*ruo:'ke*] L jd., [*posuo:'dit*]; [*buò:do*] 3. 1. mn. prez., [*buò:x*] 'bog', [*okuò:li*] 'oko', [*pastuò:l*] 'cipela', [*zuò:p*] 'zub'. Zabilježen je i monofonški ostvaraj *o:*, i to pod dugim silaznim naglaskom u primjeru [*bò:bica*].

Vokal *ā* ostvaruje se kao velarizirano i nazalizirano zatvoreno [ɔ] ispred i iza nazala: [*dē:n*], [*nē:nke*] 'niti', [*purē:n*], [*srē:n*] 'sram', [*stē:n*], [*stē:nen*] 1. 1. jd. prez., [*ugē:ń*] 'oganj, vatra', [*vē:nka*] 'vani', [*velē:nda*] 'vijenac'; [*mē:li*], [*mē:ndula*] 'badem', [*nē:nke*] 'niti', [*petnē:js*], [*žurnē:dax*] L mn. 'nadnicama', [*vozē:n*] / [*vazē:n*] 'Uskrs', ali [*belñà:k*] 'bjelanjak', [*'naredno*] 'prikladno, zgodno'.⁵

2.3. Distribucija

2.3.1. Distribucija je vokalskih fonema slobodna, tj. svaki vokal može biti u svim pozicijama u riječi, ispred i iza pojedinih nevokala. Ne javljaju se uz *r*.

2.3.2. U inicijalnim se pozicijama ispred vokala *o* u određenim riječima javilo protetsko *v* – *vuò:zaj/vozā:nka* 'uzao, čvor'; ispred vokala *u* protetsko *j* – '*južino* A jd. 'užinu', ali i, među zabilježenim primjerima, ispred refleksa *jata* u '*jes* 'jesti', inače ne – '*i'met* 'imati', *imiē:* glag. prid. rad. jd. m. r.

2.3.3. Vokali su na početku nekih riječi otpali – '*Merika*, '*laštik* 'elastika, gumena vrpca'.

2.3.4. Infinitiv i glag. pril. sad. apokopirani su – '*mučat* 'šutjeti', '*piè:gjat* 'glačati', '*procie:'dit*, '*škr:'bet* 'brinuti (se)', '*umriē:t*, '*videt*; '*xodeť*, '*spiē:ť*.

2.3.5. Vokal *o* u inicijalnom prednaglasnom položaju određenih riječi zamijenjen je vokalom *u* – '*ubo'lela* glag. prid. rad. jd. ž. r. 'oboljela', '*udebe'lit* 'odebeljeti, odebeliti', '*ugā:ń* 'oganj, vatra', '*una'ko* 'onako', '*u'no* 'ono', '*u'rex* 'orah', '*ustā:* glag. prid. rad. jd. m. r. 'ostao', '*supiē:le* 'sopile'.

2.3.6. Zijev je očuvan u primjeru '*pauk*.

2.3.7. Silabem *r* pojavljuje se pod naglaskom između dvaju nevokala, iza šumnika – '*če'trti* 'četvrti', '*pr's* 'prst', '*pr'vi*; iza sonanata *v* i *m* – '*vŕgla* glag. prid. rad. jd. ž. r. 'stavila', '*vŕxi* G mn., '*vŕ:že* 3. 1. jd. 'stavi', '*mŕtven* D mn. m. r., '*mŕvit*, '*mŕzal* 'hladan', N jd. m. r., '*smŕ:zne se* 3. 1. jd. prez.; i u slogu pred naglašenim slogom – '*vŕ'nut* 'vratiti', '*škr:'bet* 'skrbiti, brinuti se', '*tr:'pet*.

⁵ Za svojega je istraživanja akcentuacije govora Berma S. Zubčić zabilježila i sporadično nesustavno zatvoreni vokal *â:* '*hlâdu* L jd., '*zdrâvlje*, '*velânda*, pa i *ô:* '*plôče* 3. 1. jd. prez.: '*plâkat*, ali i '*jâji* G mn., '*narâncâ* (Zubčić 2006: 139). Za ovoga istraživanja govornici nisu ovjerili takav ostvaraj, već, uz spomenuti alofon, samo još neutralni *a:*, npr. [*xlá:d*], [*vŕà:x*], [*zdrà:vje*], [*kašjâ:n*] 1. 1. jd. prez. 'kašljem'. Iznimkom je primjer [*vozē:n*] / [*vazē:n*] 'Uskrs'. U starijem je liku zabilježeno *o* iako nije riječ o dugom vokalu.

2.4. Primjeri vokala

Dugi vokali (naglašeni i nenaglašeni)

<i>i:</i>	<i>sì:non</i> I jd., <i>prī:do</i> 3. l. mn. prez., <i>zì:da</i> G mn., <i>mladī:ti</i> G mn., <i>kumpī:r;</i> <i>pi:'tat</i> , <i>vri:š'tela</i> glag. prid. rad. jd. ž. r. 'vrištala'
<i>ie:</i>	<i>debiè:l</i> , <i>imiē:</i> glag. prid. rad. jd. m. r., <i>niē:to</i> 3. l. mn. prez., <i>liè:t</i> G mn., <i>plie:si</i> L mn., <i>viè:la</i> 'velika'; <i>procie:'dit</i> , <i>mliè:'ko</i>
<i>a:</i>	<i>kašjà:</i> 3. l. jd. prez., <i>naplā:timo</i> 1. l. mn. prez., <i>brà:le</i> glag. prid. rad. mn. ž. r., <i>vrà:ta</i> ; <i>poka:'zala</i> glag. prid. rad. jd. ž. r., <i>napla:'tit</i>
<i>uo:</i>	<i>buò:x</i> , <i>Buò:jža</i> , <i>muò:š</i> 'muž', <i>pranuò:na</i> 'prabaka', <i>pranuò:no</i> 'pradjed', <i>zuò:p</i> 'zub'; <i>muo:'ka</i> 'brašno', <i>ruo:'ka</i> ; ali <i>bò:bica</i>
<i>u:</i>	<i>čù:jo</i> 3. l. mn. prez., <i>jù:di</i> , <i>kjù:č</i> , <i>tû:ť</i> , <i>stû:kla</i> , <i>žû:j</i> ; <i>Pu:'lo</i> A jd., <i>slu:'žilo</i> glag. prid. rad. jd. s. r.

Kratki vokali (naglašeni i nenaglašeni)

<i>i</i>	<i>procie:'dit</i> , <i>kašji</i> 2. l. jd. imp., <i>'nič</i> 'ništa', <i>nag'nit</i> 'nagnuti', <i>Niem'ci</i> , <i>zo'vi</i> 2. l. jd. imp.; <i>siro'max</i> , <i>vřxi</i> G mn., <i>si:ni</i> G mn.
<i>e</i>	<i>'Beran</i> , <i>'leto</i> , <i>pe'čen</i> 1. l. jd. prez., <i>'teta</i> 'tetka', <i>zo've</i> 3. l. jd. prez.; <i>seš'ro</i> A jd., <i>tru'kiñe</i> G jd. 'kukuruz'
<i>a</i>	<i>otro'ka</i> G jd. 'djeteta', <i>'Pazin</i> , <i>poka:'zala</i> glag. prid. rad. mn. ž. r., <i>kan'tat</i> 'pjevati'; <i>sta'reja</i> , <i>'reka</i> glag. prid. rad. jd. m. r.
<i>o</i>	<i>'pot</i> 'pod', <i>'Boga</i> A jd., <i>g'rotax</i> G mn. 'krupna oštra kamenja', <i>'boške</i> L jd. 'šume'; <i>lo'nac</i> , <i>pože'let</i> , <i>tru'kiño</i> A jd. 'kukuruz'
<i>u</i>	<i>'južina</i> 'užina', <i>'kuća</i> , <i>'tuka</i> 'ovdje', <i>vř'xu</i> L jd.; <i>tru'kiña</i> 'kukuruz', <i>š'katule</i> L jd.

Silabem *r* kratak je i dug, naglašen i nenaglašen, npr. *če'trti* 'četvrti', *'mřzal* N jd. m. r. 'hladan', *'mřtven* D mn. m. r., *'mřvit*, *'přs* 'prst', *'přvi*, *'vřgla* glag. prid. rad. jd. ž. r. 'stavila'; *smř:zne se* 3. l. jd. prez., *tř:n*, *vř:že* 3. l. jd. prez. 'stavi'; *vř'xu* L jd., *vř'nut* 'vratiti', *škrř:'bet* 'skrbiti, brinuti se', *tř:'pet* 'trpjeti'.

2.5. Podrijetlo vokala

Vokali *i:*, *a:*, *u:*, *i*, *e*, *a*, *o*, *u* kontinuantne su odgovarajućih vokala ishodišnoga sustava, a *ie:* podrijetlom je od *e:*, *uo:* od *o:*, koji su također kontinuantne odgovarajućih vokala ishodišnoga sustava. Kratki su vokali nastali i od pokraćenih dugih vokala u zanaglasnom položaju, a dugi i kao rezultat duljenja (v. 4.3.3.). Govor je ekavski. Osim toga:

<i>i:</i>	<	ě – <i>gñi:z'do</i>
<i>ie:</i> < <i>e:</i>	<	ě – <i>mlie:'ko, povie:'dali, procie:'dit, liè:t</i> G mn., <i>vriè:me</i>
	<	<i>e</i> i <i>ě</i> duljenjem u slogu zatvorenom sonantom – <i>paliè:nta, žiè:nška, poželiè:</i> glag. prid. rad. jd. m. r. ⁶
	<	<i>ę:</i> – <i>jè:tra, miè:sa</i> G jd., <i>piè:t, ziè:li</i> glag. prid. rad. mn. m. r.
		u <i>priè:telica</i> 'prijateljica'
<i>a:</i>	<	<i>a</i> < <i>ə</i> duljenjem u slogu zatvorenom sonantom – <i>papã:r, ugã:ń</i> 'oganj, vatra'
	<	<i>ę:</i> – <i>jà:dan</i> 'ljut', <i>ja:'dit se</i> 'ljutiti se'
<i>uo:</i> < <i>o:</i>	<	<i>ɔ:</i> – <i>buò:do</i> 3. l. mn. prez., <i>muò:š</i> 'muž', <i>ruò:p</i> 'rub', <i>vuò:zaj/vozã:nka</i> 'uzao, čvor', <i>zuò:p</i> 'zub'; <i>muo:'ka</i> 'brašno', <i>posuo:'dit, ruo:'ka</i>
	<	<i>o</i> duljenjem u slogu zatvorenom sonantom – <i>luõ:nci</i> I mn., <i>kuõ:ń, kruõ:f</i> 'krov', <i>pastuõ:l</i> 'cipela'
<i>u:</i>	<	<i>ɔ:</i> – <i>dù:p</i> 'hrast', <i>kù:s</i> 'komad'
	<	<i>ɟ:</i> – <i>pù:š</i> 'puž', <i>sũ:nce, tũ:s</i> 'mastan', <i>vù:k</i>
<i>i</i>	<	ě – <i>'dica, udebe'lit se</i>
	<	<i>y</i> u <i>-ny-</i> – <i>mak'nit, nag'nit se</i>
	<	<i>e</i> – <i>ńiguõ:f</i> 'njegov', <i>ńi'gova</i> 'njegova', <i>ńi'govo</i> 'njegovo'
	<	u <i>dim'boko</i>
<i>e</i>	<	ě – <i>'ses</i> 'sjesti', <i>razu'met, tɟ'pet, pože'let, 'pole</i> 'poslije', <i>najkaš'neje</i> 'najkasnije', <i>sta'reja</i> ; u gramatičkim morfemima – <i>me'ne</i> D, <i>gla:'ve/glà:ve</i> L jd., <i>ko'nobe</i> L jd.
	<	<i>ę:</i> i <i>ę</i> – <i>'pamet, 'semen</i> 'sjeme', <i>'vemen</i> 'vime', <i>'deset, po'žet</i> 'požeti'
	<	u <i>kre'lo</i>
	<	u <i>čere</i> < <i>*čer-</i> – <i>če'rešna</i> 'trešnja', <i>če'repna</i> 'crepulja'
	<	u <i>'koren</i>
	<	<i>a</i> u <i>'lestavica</i>

⁶ U primjerima se glag. prid. rad. jd. m. r. pretpostavlja najprije duljenje, a zatim redukcija *-l*.

<i>a</i>	<	ə – <i>va</i> ‘u’, <i>lo'nac</i> , ‘ <i>noxat</i> , ‘ <i>daska</i> , ‘ <i>malin</i> ‘ <i>mlin</i> ’, ‘ <i>maša</i> ‘ <i>misa</i> ’, ‘ <i>vajka</i> ‘ <i>uvijek</i> ’
	<	ɛ – ‘ <i>jačmik</i> ‘ <i>ječam</i> ’, <i>za'jik</i> (metatezom od <i>jazik</i>) ‘ <i>jezik</i> ’
	<	ě u ‘ <i>hadra</i> ‘ <i>njedra</i> ’
<i>o</i>	<	ɔ – <i>k'lopak</i> ‘ <i>klupko</i> ’, ‘ <i>gobica</i> ‘ <i>gljivica</i> ’, <i>so'bota</i> , <i>vozã:nka</i> ‘ <i>uzao</i> , ‘ <i>čvor</i> ’; u nastavcima – <i>ču:jo</i> 3. l. mn. prez., <i>so</i> 3. l. mn. prez., <i>buò:do</i> 3. l. mn. prez., <i>niē:to</i> 3. l. mn. prez., ‘ <i>južino</i> A jd. ‘ <i>užinu</i> ’, ‘ <i>ve'čero</i> A jd.
	<	u ‘ <i>popel</i> ‘ <i>pepeo</i> ’, ‘ <i>goma</i> ‘ <i>guma</i> ’
	<	ə u <i>Vozã:n</i>
<i>u</i>	<	ɔ u <i>gusiè:nica</i>
	<	ɔ: – <i>su'sed</i> , <i>su'seda</i>
	<	ɫ – ‘ <i>jabuka</i> , ‘ <i>suza</i> , <i>pre'tučen</i> N jd. glag. prid. trp. m. r., <i>po'mus</i> ‘ <i>pomusti</i> ’
	<	ɫ: u <i>mučã:t</i> ‘ <i>šutjeti</i> ’
	<	və u inicijalnom položaju korijenskoga morfema u <i>udo'vac</i>
	<	o u inicijalnom prednaglasnom položaju određenih riječi – <i>ubo'lela</i> glag. prid. rad. jd. ž. r. ‘ <i>oboljela</i> ’, <i>udebe'lit</i> ‘ <i>odebeljeti</i> , <i>odebeliti</i> ’, <i>ugã:n</i> ‘ <i>oganj</i> ’, <i>una'ko</i> ‘ <i>onako</i> ’, <i>u'no</i> ‘ <i>ono</i> ’, <i>u'rex</i> ‘ <i>orah</i> ’, <i>ustã:</i> glag. prid. rad. jd. m. r. ‘ <i>ostao</i> ’, <i>us'tarat</i> ‘ <i>ostarjeti</i> ’, <i>supiè:le</i> ‘ <i>sopile</i> ’

Podrijetlo je silabema *r* kao u ishodišnom sustavu.

3. NEVOKALI

3.1. Inventar

	Sonanti			Šumnici			
<i>v</i>			<i>m</i>	<i>p</i>	<i>b</i>	<i>f</i>	
	<i>l</i>	<i>r</i>	<i>n</i>	<i>t</i>	<i>d</i>		
<i>j</i>	(<i>í</i>)		<i>ń</i>	<i>c</i>		<i>s</i>	<i>z</i>
				<i>ć</i>	(<i>đ</i>)		
				<i>č</i>		<i>š</i>	<i>ž</i>
				<i>k</i>	<i>g</i>	<i>x</i>	

3.1.1. Spirant *f* najčešće stoji u riječima stranoga podrijetla – *fundamiē:nt* ‘temelj’, *fu'mat* ‘pušiti’, *fu'reš* ‘stranac’, ili je rezultat mijene $v > f$ na dočetu sloga, bilo nezadnjega ispred bezvučnih šumnika – *'ofca* ‘ovca’, *udof'ca* G jd. ‘udovca’, bilo jedinoga ili zadnjega – *č̣:f* ‘crv’, *kruō:f* ‘krov’, *'sirof* ‘sirov’, *tṛdog'laf* ‘tvrdoglav’, ali *straxj̣:v* ‘strašljiv’, *boležj̣:v* ‘boležljiv’.

3.1.2. Ishodišnojezično *d* i sekundarno *daj* dalo je *j* – *žiē:ja* ‘žeđ’, *p'reja* ‘pređa’, *b'reja* N jd. ž. r. ‘bređa, skotna’, *'reji* ‘rjeđi’, *'mlaji* ‘mlađi’. Periferan je palatalni eksploziv *ḍ*, zvučni parnjak bezvučnoga palatalnoga eksploziva *ṭ* – *ā:ndel*, *ob'radeno* N jd. s. r.

3.1.3. Palatal *ḷ* nije dijelom primarnoga inventara. Zamijenjen je sonantom *j* – *jù:di*, *kṛ:j*, *kjù:č*, *'vaje* ‘odmah’, *žũ:j*, a u primjerima – *priē:tel* ‘prijatelj’, *priē:telica* ‘prijateljica’, *'ravnatel* ‘ravnatelj’, *u'čitel* ‘učitelj’ depalataliziran je u *l*. Međutim, sporadično se, paralelno s *j*, u nekih govornika danas potvrđuje i periferno *ḷ*: *'Lubica* uz starije *Jù:ba*.

3.2. Realizacija

3.2.1. Eksploziv *g* može se realizirati kao zvučni velarni spirant $[\gamma]$ u svim položajima u riječi – *[drà:γo]* ‘skupo’, *[γad]* ‘zmiya’, *[nay'nit]* ‘nagnuti’, *[noye]* A mn., *[ug̣ē:ṇ]* i *[uỵē:ṇ]* ‘oganj, vatra’, *[zγuō:ron]* ‘gore’, izuzev na dočetu riječi, gdje alternira s bezvučnim velarnim spirantom *x* ($< \gamma$) – *[manix]* ‘drška’, *[miē:dix]* ‘liječnik’, *[sniē:x]* ‘snijeg’, *[vrà:x]* ‘vrag’.

3.2.2. Fonem $/č/$ u nekih govornika ostvaruje se kao palatodentalna bezvučna afrikata $[č̣]$: *čē'trti* ‘četvrti’, *čelica* ‘pčelica’, *č̣:f* ‘crv’, *čē'rep̣ña* ‘crepulja’.⁷

3.3. Distribucija

3.3.1. Svaki se nevokal može naći u početnom, središnjem i dočetnom položaju u riječi.

3.3.2. Početni su skupovi sastavljeni od dvaju sonanata mogući kada je prvi član *v* ili *m* – *vrà:x* ‘vrag’, *vṛ:ta*, *vriē:me*, *ṃla:'tit*, *ṃlie:'ko*.

3.3.3. Nazalni sonant *m* zamijenjen je nazalnim sonantom *n* na dočetu gramatičkoga morfema – *griē:n* 1. l. jd. prez., *'vidin* 1. l. jd. prez., *'ṃrtven* D mn. m. r., *stà:ren* L jd. m. r., te na dočetu nepromjenjivih brojeva – *'sedan*, *'osan*. Na dočetu je unutrašnjega sloga ispred šumnika *m* zamijenjen s *n* – *'Beranka* (: *'Beramac*), *sedandesiē:ti*, *osandesē:ti*. Na dočetu je N jd. (u

⁷ V. i Zubčić (2006: 139).

imenica za 'neživo' i u A jd.) imenica m. r. *m* sporadično zamijenjeno s *n* – *dī:m*, ali *srà:n*.

3.3.4. Dočetno *l* dolazi u unutrašnjem slogu – *belhà:k* 'bjelanjak', *kuò:lci* N mn., *pā:lci* N mn., kao i na dočetku finalnoga sloga osnova imenica, pridjeva, priloga – '*popel* 'pepeo', '*vesel*, *può:l*. Na dočetku je finalnoga sloga glag. pridj. rad. jd. m. r. *l* otpalo – '*puka*, *pušā:*, '*vidi*.

3.3.5. Sonant *v* otpao je u inicijalnom položaju pred sonantom *r* – *ra'bac* 'vrabac'.

Uz *ù:k/vù:k*, u primjeru '*osak* 'vosak' otpao je inicijalni sonant *v* pred vokalom.

Sonant *v* otpao je u slijedu iza šumnika ispred *r/r* u istom slogu – '*četyrti* 'četvrti', '*sy'bet* 'svrbjeti', '*tyda* N jd. ž. r. 'tvrda', '*s'raka* 'svraka', ali '*s'vekryva*, '*stvo'rit*.

U zamjениčkoj osnovi **vbs-* > *vəs-*, kao i u priloga izvedenih iz zamjenica, nakon redukcije poluglasa može se reducirati i inicijalno *v* ispred šumnika – '*s'vaki/saki* N jd. m. r. 'svaki', '*svakamuõ:r/sakamor* 'svakud'.

3.3.6. Nazalni sonant *ń* defonologiziran je i provedena je anticipacija palatalnoga elementa u *jā:jnca* G jd.

3.3.7. Većina je zvučnih šumnika na apsolutnom kraju riječi dosljedno zamijenjena bezzvučnim parnjacima – *dà:š* 'dažd', *là:š* 'laž', *muò:š* 'muž', '*pores* 'porez', '*d'rop* 'drob', '*ruò:p* 'rub', '*zuò:p* 'zub', ali *grà:d*, *med'ved* uz *besè:d* G mn., *bliè:t* 'blijed', kao i zvučni velarni spirant *ɣ* < *g* bezzvučnim velarnim spirantom *x* – '*briè:x* 'brijeg', '*bubrex* 'bubreg', '*miè:dix* 'liječnik', '*sniè:x* 'snijeg', '*vrà:x* 'vrag' (v. 3.2.1.). O zamjeni *v* u *f* na dočetku sloga v. 3.1.1.

3.3.8. U skupovima dentala ili palatalnoga frikativa i dentalnoga okluziva na dočetku riječi otpao je drugi član – '*petnà:js*, '*pikas* 'pjegav', '*ses* 'sjesti', '*na'bos*, '*guš* 'užitak, ukus', '*g'ros* 'grozd'.

3.3.9. Eksploziv *p* u početnim je skupovima dvaju okluziva otpao – '*čelica*, '*še'nica*, '*tiť*.

3.3.10. Napetost se sloga zatvorenoga afrikatom smanjuje otpadanjem eksploziva, pri čemu ostaje frikativ, primjerice *c > s* – *os'ta* G jd.; sloga zatvorenoga drugim šumnikom zamjenom šumnikom manje napetosti: *d > j* – '*xoj* 2. l. jd. imp. 'idi'; *d > l* u *popuõ:lne* 'poslijepodne' ili otpadanjem šumnika u *dà:š* 'dažd'.

3.3.11. Provedene su kontaktne ili distantne disimilacije – *dī:mñak/dī:mjak* (< *dī:młak*) 'dimnjak'; asimilacije – *šū:ša* 'suša', '*šešnā:js* 'šesnaest'; meta-teze – '*Buò:jža*, '*gruõ:jze* 'grožđe', '*pok'riva* 'kopriva', '*saml'ji* N mn. 'sajmovi', '*zajjik* 'jezik'.

3.3.12. Spirant *ž* rotaciran je u *r* u prez. glagola 'moť 'moći' i u prefiguriranih glagola tipa *po'moť – 'moren* 1. l. jd. prez., 'more 3. l. jd. prez., *po'more* 3. l. jd. prez. 'pomogne'.

3.3.13. Skup *čr* neizmijenjen je – *čř:f* 'crv', *čř:n* 'crn', ili je provedeno punoglasje *čere* iz **čer-* u *če'rešňa* 'trešnja', *če'repňa* 'crepulja'.

3.3.14. Sustavan je skup *št* < **stj* = **skj* – *š'tap*, *š'tucat* 'štucati', *vri:š'tela* glag. prid. rad. jd. ž. r. 'vrištala'.

3.3.15. U *və* u inicijalnome položaju korijenskoga morfema sonant je *v* nakon redukcije poluglasa otpao – *nũ:tre* 'unutra', *še'nac* 'uš', 'nuk 'unuk', *do'vica* 'udovica', *ziē:t* 'uzeti', a u prijedlogu *va* (uz mogućnost *v* nakon redukcije poluglasa – *v Rie:'ko* A jd. ž. r.), u prilogu *vā:č* 'u što', u imenici *Vazā:n* provedena je zamjena *ə* vokalom *a*.

3.3.16. *Vi* < **vy* opstalo je u nekoliko primjera – *vib'rat* 'izabrati', *vi'xitat* 'izbaciti', 'viles 'izniknuti'.

3.3.17. Spirant *x* čuva se u svim pozicijama – *xlà:d*, 'xodet', *straxj̄:v* 'strašljiv', *siro'max*, *u'rex* 'orah', *žurnà:dax* L mn. 'nadnicama'.

3.4. Podrijetlo nevakala

Nevokali *v, j, l, (l̄), r, m, n, n̄, p, b, t, d, (d̄), c, s, z, t̄, č, š, ž, k, g, x* potječu od odgovarajućih nevakala u ishodišnom sustavu. Osim toga:

<i>v</i>	<	ø protezom u <i>vuð:zaj/vozā:nka</i> 'uzao, čvor'
	<	ø – <i>š'korušva</i> 'oskoruša', <i>x'rušva</i> 'kruška'
	<	<i>p</i> u <i>avr̄:l</i> 'travanj'
<i>j</i>	<	<i>đ</i> – <i>b'reja</i> N jd. ž. r. 'bređa, skotna', <i>p'reja</i> 'pređa', <i>žiē:ja</i> 'žeđ'
	<	<i>dəj</i> – 'mlaji N jd. m. r. 'mlađi', 'reji N jd. m. r. 'rjeđi'
	<	<i>d</i> kao rezultat slabljenja napetosti u <i>xoj</i> 2. l. jd. imp. 'idi'
	<	ø protezom – 'južino A jd. 'užinu', 'jes 'jesti'
	<	Í delabijalizacijom – <i>Jũ:ba</i> , 'jubičica', 'vaje 'odmah', <i>jũ:di</i> , <i>krā:j</i> , <i>kjũ:č</i> , <i>žũ:j</i> , pa i u skupini <i>gl̄</i> u <i>piè:gjat</i> 'glačati', i od <i>l̄</i> nastaloga disimilacijom sonanta <i>n̄</i> u <i>dĩ:mjak</i>
	<	<i>n̄</i> defonologizacijom i anticipacijom palatalnoga elementa u <i>jā:jnca</i> G jd.
<i>l</i>	<	<i>d</i> kao rezultat slabljenja napetosti u <i>popuð:lne</i> 'poslijepodne'

	<	ĺ depalatalizacijom – <i>priè:tel</i> ‘prijatelj’, <i>priè:telica</i> ‘prijateljica’, <i>'ravnatel</i> ‘ravnatelj’, <i>u'čitel</i> ‘učitelj’
<i>r</i>	<	<i>í</i> – <i>mò:re</i> , <i>š'kare</i>
	<	ž intervokalno u prezentu glagola <i>'moí</i> i u glagola nastalih prefiksacijom – <i>'moren</i> 1. l. jd. prez., <i>'more</i> 3. l. jd. prez., <i>po'more</i> 3. l. jd. prez. ‘pomogne’
<i>n</i>	<	<i>m</i> (usp. 3.3.3.)
	<	<i>ń</i> u <i>jã:jnca</i> G jd.
	<	u <i>'semen</i> ‘sjeme’, <i>'vemen</i> ‘vime’
<i>p</i>	<	<i>b</i> pri zamjeni zvučnih šumnika bezvučnim na apsolutnom kraju riječi – <i>zuò:p</i> ‘zub’, <i>ruò:p</i> ‘rub’, <i>d'rop</i> ‘drob’
<i>f</i>	<	u riječima stranoga podrijetla – <i>fundamiè:nt</i> ‘temelj’, <i>fu'mat</i> ‘pušiti’, <i>fu'reš</i> ‘stranac’
	<	<i>v</i> na dočetu nezadnjega sloga ispred bezvučnih šumnika i na dočetu jedinoga ili zadnjega sloga – <i>'ofca</i> , <i>udof'ca</i> G jd.; <i>čř:f</i> ‘crv’, <i>kruõ:f</i> , <i>'sirof</i> , <i>řřdog'laf</i> ‘tvrdoglav’, <i>criëkaf</i> G mn. ‘crkava’, ali <i>straxjĩ:v</i> ‘strašljiv’, <i>boležjĩ:v</i> ‘boležljiv’
<i>t</i>	<	<i>d</i> na apsolutnom kraju riječi sporadično pri zamjeni (uz slabo obezvučenje) na apsolutnom kraju riječi – <i>bliè:t</i> ‘blijed’; <i>besè:d</i> G mn., ali <i>grà:d</i> , <i>med'ved</i>
<i>s</i>	<	<i>c</i> u <i>os'ta</i> G jd. ‘octa’
	<	<i>z</i> pri zamjeni na apsolutnom kraju riječi – <i>'pores</i> ‘porez’, <i>ob'ras/ub'ras</i> ‘obraz’
<i>t'</i>	<	<i>taj</i> u <i>b'raća</i>
	<	<i>t'</i> u skupu <i>št</i> – <i>lĩ:šte</i> , <i>š'tap</i> , <i>š'tucat</i> ‘štucati’, <i>vri:š'tela</i> glag. prid. rad. jd. ž. r. ‘vrištala’
	<	<i>jt</i> u infinitivima <i>nã:t'</i> ‘naći’, <i>puõ:t'</i> ‘poći’
<i>d</i>	<	epentezom u skupu <i>ždr</i> < <i>žr</i> u <i>ždre'bica</i>
	<	epentezom u skupu <i>zdr</i> < <i>zr</i> u <i>zdrmà:n</i> ‘rođak’
(<i>d'</i>)	<	sporadično, paralelno sa starijim <i>j</i> – <i>ob'rađeno</i> N jd. s. r., <i>ã:ndel</i>
<i>š</i>	<	na mjestu <i>s</i> pri asimilacijama – <i>šũ:ša</i> ‘suša’, <i>šešnà:js</i> ‘šesnaest’
	<	u nekih primljenica u skupovima <i>št</i> , <i>šp</i> , <i>šk</i> – <i>š'tumix</i> ‘želudac’, <i>fu'rešti</i> N mn. ‘stranci’, <i>špi:na</i> ‘slavina’, <i>šten'tat</i> ‘tračiti vrijeme, otežati’

	<	ž pri zamjeni na apsolutnom kraju riječi – <i>là:š</i> ‘laž’, <i>muò:š</i> ‘muž’
	<	kao rezultat slabljenja napetosti otpadanjem <i>d</i> i zamjene zvučnoga <i>ž</i> u <i>dà:š</i> ‘dažd’
ž	<	u <i>žep</i> ‘džep’
x	<	u skupovima <i>kək, kət</i> – ‘meko’ N jd. s. r. ‘meko’, <i>là:xti</i> N mn. ‘laktovi’ i <i>gət</i> – ‘nokti’ N mn. ‘nokti’
	<	$\gamma < g$ u dočetnom slogu – <i>briè:x</i> ‘brijeg’, <i>’bubrex</i> ‘bubreg’, <i>miè:dix</i> ‘liječnik’, <i>vrà:x</i> ‘vrag’, <i>sniè:x</i> ‘snijeg’
č	<	<i>c</i> u <i>česta</i> ‘cesta’

4. PROZODIJA

4.1. Inventar

4.1.1. Prozodijski sustav čine tri naglaske: dugi silazni (*à:*), zavnuti / neoakut / čakavski akut (*ǎ:*) i kratki (*’a*) te nenaglašena kračina (*a*) i nenaglašena dužina u prednaglasnoj poziciji (*a:*).

4.1.2. Svi silabemi mogu biti naglašeni i nenaglašeni.

4.1.3. Naglašeni silabemi mogu biti dugi (silazni i uzlazni) i kratki.

4.2. Realizacija

4.2.1. Dugi naglašeni silabemi imaju silazan ili uzlazan ton. Opreka po intonaciji dugih silabema slabi (Vranić 2005; Zubčić 2006: 139), pa je sve češća neutralizacija neoakuta dugim silaznim naglaskom – [žǔ:j], ali [kjù:č], [imiē:] glag. prid. rad. jd. m. r., ali [posodiè:] glag. prid. rad. jd. m. r. Pri nesustavnom regresivnom prijenosu siline na prednaglasnoj se dužini ostvaruje dugi silazni naglasak – [gla:’ve], ali i [glà:ve] L jd., [mà:čak], ali i [ma’čak].

4.2.2. Prednaglasne se dužine ostvaruju u pozicijama ispred sloga s kratkim naglaskom – [napla:’tit], [cie:’dit], [mlie:’ko], [žlie:’bac], [preki:’dali] glag. prid. rad. mn. m. r., [posuo:’dit], [ruo:’ke] L jd., [slu:’žilo] glag. prid. rad. jd. s. r.

4.2.3. Ovjereno je fonetsko duljenje u otvorenom nefinalnom slogu na vokalu *o*: [vǎ:do] A jd., [kǎ:koša/’kokoša], [brǎ:da] G jd., [pastǎ:la] G jd. ‘cipele’, [mǎ:li] 3. l. jd. prez., [kǎ:’ni] L mn., rjeđe na vokalu *e*: [vǎ:men] ‘vime’, [mǎ:rika] ‘Amerika’.

4.3. Distribucija

4.3.1. Silabemi mogu biti naglašeni u svim slogovima u riječi.

4.3.2. Dugi silabemi mogu biti naglašeni i u službi prednaglasnih dužina koje su ograničene dužinom silabema koji slijedi, tj. javljaju se samo pred kratkim silabemima – *poka:'zat*, *napla:'tit*, *mlie:'ko*, *ki:'xat*, *ruo:'bila* glag. prid. rad. jd. ž. r. ‘rubila’, *muo:'ka* ‘brašno’, *ku:'pit*.

4.3.3. Kratki je naglasak nedosljedno produljen:

– u nezadnjem slogu zatvorenom sonantom – *pã:lci* N mn., *paliè:nta*, *žih:nska*, *luõ:nci* I mn., ali *kon'ca* G jd., *kon'ci* N mn., *lon'ci* N mn., *tel'ci* N mn., *tel'ce* A mn.

– u zadnjem ili jedinom slogu zatvorenom sonantom – *plovã:n* ‘župnik’, *ugã:n* ‘oganj, vatra’, *Vozã:n/Vazã:n* ‘Uskrs’, *poželiè:*⁸ glag. prid. rad. jd. m. r., *boležji:v* ‘boležljiv’, *dĩ:m*, *gospodĩ:n/gospodĩ:n*, *sĩ:r*, *strašji:v* ‘strašljiv’, *kuõ:n*, *kruõ:f* ‘krov’ (*v > f*), *ñiguõ:f* ‘njegov’ (*v > f*), *pastuõ:l* ‘cipela’, *čũ:/čũ:* glag. prid. rad. jd. m. r. (*-l > -ø*), ali *pi:'jen* 1. l. jd. prez., *ple'ten* 1. l. jd. prez.

4.4. Podrijetlo prozodema

Prozodijski se sustav izvodi iz starohrvatskoga troakcenatskoga sustava:

à:	< $\hat{\text{~}}$ – <i>dà:n</i> , <i>zuò:p</i> ‘zub’, <i>muò:š</i> ‘muž’, <i>miè:so</i> ‘meso’, <i>nuò:s</i> ‘nos’
	u slijedu ~ sporadično – <i>mà:čak</i> uz <i>ma'čak</i> , <i>glà:ve</i> uz <i>gla:'ve</i> L jd., ali <i>'naramak</i>
<	~ – razvojem neocirkumfleksa u <i>e</i> -prezenta n. t. <i>a</i> s osnovom na sonant i <i>je</i> -prezenta n. t. <i>a</i> ⁹ – <i>'šit</i> : <i>šĩ:jen</i> , <i>sk'rit</i> : <i>skri:jen</i> , <i>'čut</i> : <i>čũ:jen</i> , <i>p'lakat</i> : <i>plã:čen</i> , ali i <i>kupo'vat</i> : <i>kupũ:jen</i> , <i>tro'vat</i> : <i>trũ:jen</i> ; <i>'dignut</i> : <i>'dignen</i> uz <i>'bubnut</i> : <i>bũ:bnen</i>
ã:	< $\tilde{\text{~}}$ – <i>šũ:ša</i> , <i>krã:j</i> ‘kralj’, <i>krĩ:š</i> ‘križ’
	~ (usp. 4.3.3.)
'a	< ~ svaki neproduljeni – <i>'dignut</i> , <i>'kuxat</i> , <i>'nebo</i> , <i>ot'rok</i> , <i>sest'ra</i> , <i>s'peĩ</i> ‘spavajući’
a	< ~ skraćivanjem dugih zanaglasnih slogova – <i>'mesec</i> , <i>'meseću</i> L jd., <i>s'tučen</i> N jd. m. r. ‘istučen’, <i>b'raton</i> I jd., <i>'moren</i> 1. l. jd. prez., <i>'kuxan</i> 1. l. jd. prez., <i>'sañan</i> 1. l. jd. prez.

⁸ U primjerima se glag. prid. rad. jd. m. r. pretpostavlja najprije duljenje, a zatim redukcija dočetnoga *l*.

⁹ Klasifikacija i dio primjera preuzeti su prema Zubčić (2017: 149).

	prednaglasne ˘, sporadično – <i>su'sed, su'seda, ma'čak</i>
a:	< ˘ u prednaglasnom položaju – <i>posuo:'dit, poka:'zat, preki:'dali</i> glag. prid. rad. mn. m. r., <i>ruo:'bila</i> glag. prid. rad. jd. ž. r. 'rubila', <i>žlie:'bac</i>

LITERATURA

- Belić, Aleksandar. 1912. Izveštaj Državnom Savetu o pribiranju dijalektološke građe, potpomognutom sredstvima iz "Velimirijanuma". *Godišnjak Srpske kraljevske akademije* 26, 221–259.
- Brozović, Dalibor; Ivić, Pavle. 1988. *Jezik, srpskohrvatski/hrvatskosrpski, hrvatski ili srpski*. Zagreb: Jugoslavenski leksikografski zavod Miroslav Krleža.
- Ekl, Vanda. 1960. Beramski reljef. *Bulletin Odjela VII za likovne umjetnosti Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti* 8/2–3, 151–156.
- Fučić, Branko. 1958. Meštri u Bermu. *Bulletin Instituta za likovne umjetnosti Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti* 6/2, 115–118.
- Hrženjak, Juraj. 1983. *Društvena struktura naselja u SR Hrvatskoj*. Zagreb: Informator.
- Ivić, Pavle. 1961. Prilozi poznavanju dijalekatske slike zapadne Hrvatske. *Godišnjak Filozofskog fakulteta u Novom Sadu* 6, 191–212.
- Ivić, Pavle; Filipović, Nedim i dr. [ur.]. 1981. *Fonološki opisi srpskohrvatskih/hrvatskosrpskih, slovenačkih i makedonskih govora obuhvaćenih Opšteslovenskim lingvističkim atlasom*, Posebna izdanja LV/9. Sarajevo: Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine.
- Kalsbeek, Janneke. 1983. Prilog proučavanju vokalnih sustava sjeverozapadnočakavskih govora u Istri. *Studies in Slavic and General Linguistics* 3, 247–264.
- Kalsbeek, Janneke. 1998. *The Čakavian Dialect of Orbanići near Žminj in Istria*. Amsterdam – Atlanta: Rodopi.
- Lisac, Josip. 2009. *Hrvatska dijalektologija 2. Čakavsko narječje*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.
- Lukežić, Iva. 1990. *Čakavski ikavsko-ekavski dijalekt*. Rijeka: Izdavački centar Rijeka.
- Lukežić, Iva. 2012. *Zajednička povijest hrvatskih narječja. 1. Fonologija*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada – Filozofski fakultet u Rijeci – Katedra Čakavskoga sabora Grobnišćine.
- Małecki, Mieczysław. 1930. Przegląd słowiańskich gwar Istriji. *Prace Komisji językowej*, 17. Kraków: Polska Akademia umiejętności, 1–160.
- Maresić, Jela. 2017. Prefiksi *pri-*, *pro-*, *pre-* i *pra-* u kajkavskome narječju. *Hrvatski dijalektološki zbornik* 21, 217–228.
- Matasović, Ranko. 2008. *Poredbenopovijesna gramatika hrvatskoga jezika*. Zagreb: Matica hrvatska.

- Mihaljević, Milan. 2011. Bilješke o jeziku *Drugoga beramskoga brevijara*. *Tabula* 9, 126–139.
- Mihaljević, Milan; Vince, Jasna. 2012. *Jezik hrvatskoglagoljskih Pazinskih fragmenata*. Zagreb – Pazin: Hrvatska sveučilišna naklada – Državni arhiv u Pazinu – Staroslavenski institut.
- Moguš, Milan. 1969. Jezični elementi Držićeva “Dunda Maroja”. U: *Zbornik radova o Marinu Držiću* [ur. Batušić, Nikola; Fališevac, Dunja]. Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, 269–281.
- Moguš, Milan. 1977. *Čakavsko narječje*. *Fonologija*. Zagreb: Školska knjiga.
- Pliško, Lina. 2003. Mjesni govor Berma. U: *Beram u prošlosti (radovi sa Stručno-znanstvenog skupa o prošlosti Berma i okolice održanog u rujnu 2000. godine i naknadno prikupljeni)*, *Pazinski memorijal* 25. [ur. Labinjan, Galiano]. Pazin: Katedra Čakavskoga sabora za povijest Istre, 279–295.
- Ribarić, Josip. 1940. Razmještaj južnoslovenskih dijalekata na poluotoku Istri. *Srpski dijalektološki zbornik* 9, 1–207.
- Šimunović, Petar. 1985. Mozaik istarskih govora. *Istra* 3/4, 66–73.
- Šimunović, Petar. 2011. *Čakavska čitanka*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.
- Ujčić, Rudolf. 1985. O jednoj dijalektološkoj zabludi pri određivanju granica starosjedilačkoga govora pazinsko-žminjskoga dijalekta. *Istra* 3/4, 73–90.
- Vermeer, Willem. 1982a. On the principal sources for the study of Čakavian dialects with neocircumflex in adjectives and *e* presents. *Studies in Slavic and General Linguistics* 2, 279–340.
- Vermeer, Willem. 1982b. On the principal sources for the study of Čakavian dialects with neocircumflex in adjectives and *e* presents, 1–39.
http://www.hum2.leidenuniv.nl/pdf/S&R/publicaties/vermeer_1982b_Sources_Northwest_Cakavian.pdf (pristup 4. listopada 2019.).
- Vranić, Silvana. 2005. *Čakavski ekavski dijalekt: sustav i podsustavi*. Rijeka: Filozofski fakultet u Rijeci – Katedra Čakavskoga sabora Kostrena.
- Vranić, Silvana. 2018. Neke dijalektne značajke u *Drugom beramskom (ljubljskom) brevijaru* (na primjeru prvoga dijela Temporal). U: *Sarajevski filološki susreti 4: Zbornik radova (knjiga 1)* [ur. Palić, Ismail]. Sarajevo: Bosansko filološko društvo, 245–259.
- Zubčić, Sanja. 2006. *Akcentatski tipovi imenica i glagola u sjeverozapadnim čakavskim govorima (sinkronijski i dijakronijski aspekt)*. Doktorski rad. Rijeka: Filozofski fakultet Sveučilišta u Rijeci.
- Zubčić, Sanja. 2017. *Neocirkumfleks u čakavskom narječju*. Rijeka: Filozofski fakultet u Rijeci.

The phonology of the dialect of Beram in Istria

The paper presents the results of a study of the Beram phonological system, the dialect from the Pazin group of central Istrian sub-dialect that belongs to the Ekavian dialect of the Chakavian dialect. It is a conservatively accentuated Chakavian dialect with three accents in old positions, analogous to many Ekavian dialects used in Istria and thanks to disappearance of the post-accentual length. Among other things, the Beram dialect is characterized by the development of the posterior nasal ϱ in u and o in root morphemes and o in grammatical morphemes; the suffix *-ni-* used with II type verbs originates from *-ny-*. All these features make the Beram speech very similar to dialects spoken in some places in the Pazin region.